

100 LET S VEŘEJNOU KNIHOVNOU – VI. DÍL

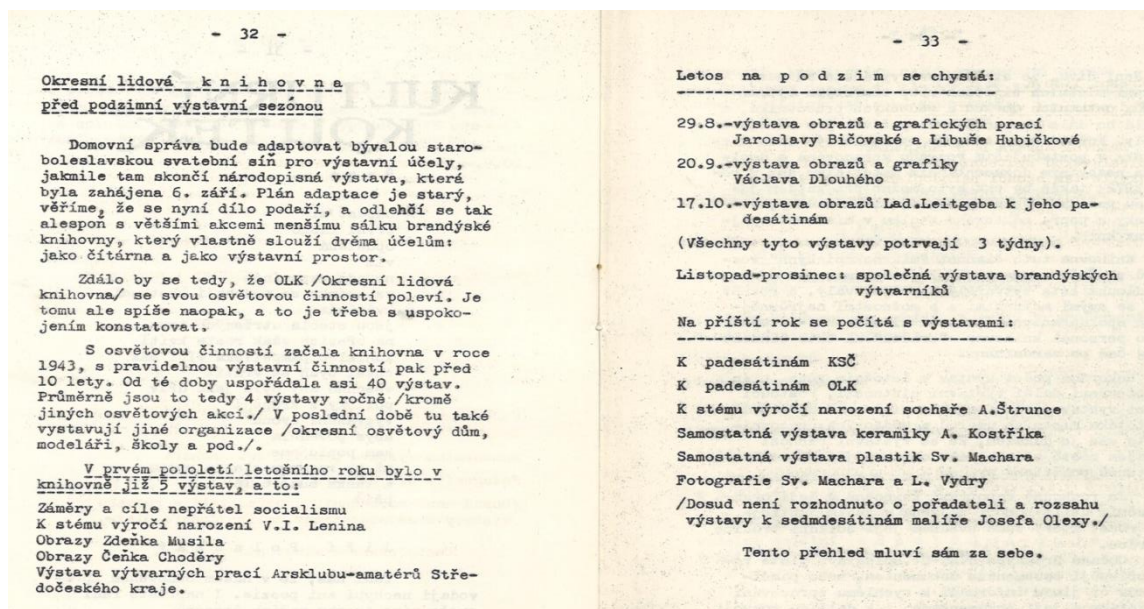
SEDMDESÁTÁ A OSMDESÁTÁ LÉTA

In vazí sovětských vojsk skončilo období politického uvolňování. Nastala doba normalizace provázená čistkami ve všech sférách života, prací prověřkových komisí, postupnou likvidací institucí, které neodpovídaly nastolené stranické linii (Junák, Skaut, ...). V úvodníku Městského zpravodaje ze září 1970 píše tehdejší předseda Městského výboru KSČ: „Více než roční doba odmlčení byla naplněna bojem zdravého marxisticko-leninského jádra strany ve městě o politickou a hospodářskou konsolidaci... „

Činnost Okresní lidové knihovny byla ovlivněna politickou situací. Nikoliv změnou na postu ředitelky, Jaroslava Kolářová byla odborníkem na slovo vzatým a v čele knihovny zůstala dalších 15 let. Knihovna však byla pod politickým dohledem Okresního národního výboru, který byl jejím zřizovatelem. Zaměstnanci procházeli mnohými politickými školeními, byla ustavena Brigáda socialistické práce. V rámci metodického působení na lidové knihovny okresu byl kladen velký důraz na soutěž „Budujeme vzornou lidovou knihovnu“. Tato soutěž byla vyhlášena již v roce 1950, „aby zajistila úspěšný rozvoj veřejných lidových knihoven a aby podnítila zájem knihovníků veřejných lidových knihoven i členů národních výborů“ a byla ukončena v devadesátých letech minulého století. Byly vyhlašovány různé soutěže aktivity knihoven k významným výročí, např. Slovenského národního povstání, osvobození republiky Sovětskou armádou, VŘSR.

Proběhla další „očista“ knihovních fondů. Seznam více než 300 spisovatelů, překladatelů, ilustrátorů byl tajný. Obdrželi jej pouze krajsí a okresní komisaři, kteří svolávali vedoucí jednotlivých knihoven a soupis zakázané literatury jim diktovali. V archivu knihovny jsou uchovány sešity s ručně psanými jmény nežádoucích spisovatelů, překladatelů, autorů předmluv a doslovů. Vyřazené knihy byly uchovávány ve věži brandýského zámku, kde trávily čas společně s netopýry. Odtud byly koncem osmdesátých let převezeny do centrálního skladu a čekaly na návrat do fondů knihoven.

Díky prostorné čítárně mohla knihovna začátkem sedmdesátých let nadále organizovat přednášky a výstavy, o čemž svědčí tento článek ve zpravodaji ze září 1970:

Nárůst knihovního fondu však vedl k omezení prostoru čítárny, jejíž část sloužila k uložení fondu a jako kancelář. V letech osmdesátých zde bylo na základě zadání nadřízených orgánů vytvořeno „společensko - politické oddělení“, byl vytříděn fond s politickou tematikou a určený pracovník zde poskytoval služby studentům a všem, kteří ke svému studiu (nejen na vysoké škole) potřebovali tento druh literatury. Osmdesátá léta přinesla kromě jiného mnoho administrativních pokynů, na základě kterých se tvořily různé plány, koncepce rozvoje a opatření, např. *Rozpracování opatření proti negativním jevům v kulturních zařízeních okresu Praha-východ, Rozpracování koncepce využívání revolučních tradic do činnosti okresních kulturních zařízení*“ nebo *Plnění úkolů na úseku JSBVO, branné propagandy a popularizace ČSLA v knihovnách okresu Praha-východ*.

Pořádání výstav a větších akcí pro veřejnost se knihovna nevzdala, musela však využívat prostory jiných organizací. Výstavy a přednášky se konaly v klubovně SSM na Ostrůvku, v „Rudolfince“ na zámku, ve výstavní místnosti na staroboleslavské radnici. Mnoho přednášek bylo uskutečněno ve spolupráci s Okresním muzeem Praha-východ.

V knihovně ve Staré Boleslavi byl počátkem sedmdesátých let zaveden volný výběr knih. Později byla přestěhována do nových místností v budově staroboleslavské radnice. Nově vzniklo oddělení pro děti. I do této pobočky přicházeli žáci boleslavské školy v rámci vyučování na různé vzdělávací programy.

V roce 1985 byl dán do provozu pojízdný autobus (bibliobus), který zajížděl do 20 obcí regionu. Personál knihovny se rozrostl o řidiče autobusu a pracovnice, které se v zajištění provozu pojízdné knihovny střídaly. Provoz této pojízdné knihovny byl v roce 1988 společně s okresní funkcí na základě rozhodnutí ONV předán do knihovny v Říčanech. Éra okresní knihovny v našem městě, která začala v roce 1951, skončila. Tehdejší ředitelka Okresní knihovny Praha-východ v Brandýse nad Labem -Staré Boleslavi Alena Pavlíková předávala veřejné knihovnictví na okrese ve stádiu budování lístkových katalogů, standardizace výpůjčních procesů a leckde v nedobrého prostorovém zabezpečení.

Knihovna v Brandýse nad Labem-Staré Boleslavi se stala knihovnou městskou. Nejdříve jako součást městského národního výboru (městského úřadu), později jako příspěvková organizace s právní subjektivitou.